

nominelt være mindre end indtjeningen i Danmark. Der tages endvidere hensyn til ansøgerens mulighed for at opnå personfradrag i bopælslandet.

Personfradraget tildeles for et år ad gangen, og der kræves derfor årlig ansøgning.

Bestemmelsen i personskatteloven er i næsten enslydende form overført fra kildeskattelovens § 37, stk. 7, der fik sin seneste udformning i 1984. Statsskattedirektoratet har efter denne bestemmelse registreret 6 sager. Af disse er 4 ansøgninger imødekommet. Siden personskattelovens vedtagelse er der registreret en ansøgning om personfradrag efter denne bestemmelse. Der er således tale om et meget begrænset antal sager. Det er da formentlig også meget sjældent, at betingelserne kan være opfyldt, idet de omhandlede indkomster typisk ikke vil udgøre mere end halvdel af den samlede indkomst for Danmark og udlandet.

Under hensyn til sagernes ringe antal foreslås muligheden for at opnå personfradrag for de pågældende begrænset skattepligtige personer helt ophævet.

Til nr. 3.

Efter personskattelovens regler er det muligt at opnå et forhøjet personfradrag for en fuldt skattepligtig person, der ved indkomstårets udløb ikke lever sammen med en ægtefælle. Det er en betingelse, at den skattepligtige godtgør at have børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten betales, er fyldt 17 år og er under uddannelse. Det er endvidere en betingelse, at barnet i indkomståret i overvejende grad forsørges af den skattepligtige. For 1987 udgør forhøjelsen 2/3 af det personfradrag, den pågældende opnår efter de almindelige regler herom og for indkomståret 1988 1/3.

Bestemmelsen ophørte med at have virkning med udløbet af indkomståret 1988. Bestemmelsen foreslås derfor (formelt) ophævet med virkning fra og med indkomståret 1989.

Til § 5

Til nr. 1 og 3.

Efter bestemmelserne i selskabsskattelovens § 4, stk. 2, kan Ligningsrådet, hvor særlige forhold gør sig gældende, tillade, at der ved den første skatteansættelse for et dansk selskab anvendes et andet skatteår end nævnt i selskabsskattelovens § 4, stk. 1. Tilsvarende gælder for udenlandske selskaber, jf. selskabsskattelovens § 6, stk. 2, jf. stk. 1.

Bestemmelserne sigter på tilfælde, hvor et selskab afslutter regnskabet kort før skatteårets begyndelse, og hvor det bl.a. af hensyn til færdiggørelse af regn-

skaber m.v. kan være praktisk først at medtage selskabet for det efterfølgende skatteår.

Da reglerne imidlertid i praksis ikke har haft nogen betydning, foreslås det, at de ophæves.

Til nr. 2 og 5-13.

Ved lovforslagets § 5, nr. 5-13, ophæves en række forældede overgangsbestemmelser for bestemte skatteår, og ved § 5, nr. 2, ændres en henvisning. Når det foreslås at erstatte henvisningen til § 35 A, stk. 3-7, i § 5 B, stk. 2, med én henvisning til fondsbeskatningslovens §§ 16-19, skyldes det, at bestemmelserne i § 35 A, stk. 3-7, i vidt omfang er forældede, og bestemmelserne i fondsbeskatningslovens §§ 16-19 dækker samme område som selskabsskattelovens § 35 A, stk. 3-7. Forslaget indeholder desuden redaktionelle ændringer.

Til nr. 4.

Med indførelsen af selskabsskattelovens § 10, stk. 1, videreførtes statsskattelovens tidligere hovedregel om, at selskabers indkomst for et givet regnskabsår beskattes i det indkomstår, der følger nærmest efter regnskabsafslutningen.

Der forekom dog selskaber, som først blev ansat til beskatning et skatteår senere, og denne beskatningsrytme (opstået før skatteåret 1961/62) blev videreført ved bestemmelsen i selskabsskattelovens § 10, stk. 2.

Dispensationsbestemmelsen i § 10, stk. 1, in fine, blev indføjet for at åbne mulighed for, at der under ganske særlige omstændigheder efterfølgende kunne overspringes et skatteår. Formålet var bl.a. at give mulighed for sambeskatning mellem selskaber, hvor det ene selskab i forvejen er omfattet af § 10, stk. 2.

Ligningsrådets dispensationspraksis har været meget restriktiv. Baggrunden for de givne tilladelser skyldes til dels den tidligere regel i selskabsskatteloven om, at hvis der var etableret en sambeskatning, skulle nyhvervede/stiftede selskaber også indgå i sambeskatningen. Denne regel er nu ophævet, og det foreslås derfor, at også dispensationsbestemmelsen ophæves.

Til § 6

Til nr. 1-3.

I henhold til arveafgiftslovens § 3, stk. 5, kan skatteministeren, hvis arvingen har indtaget et barns stilling i arveladerens hjem enten som plejebarn, eller fordi arvingen har opholdt sig i hjemmet sammen med den ene af sine forældre, tillade, at arveafgiften svares efter samme afgiftsklasse som for arveladerens børn.

I praksis har man lagt afgørende vægt på, at arvingen i barnealderen har haft bopæl hos arveladeren.